

12/08/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัพดา

มฐป็น

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ศาสนาและการกระทำของลูกๆ บราห์มินของยุคบรรจบพบกัน คือ การดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ และยังให้ผู้อื่นได้ดื่มด้วยเช่นกัน
ลูกทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนชวานรให้เป็นชาวสวรรค์

คำถาม: ลูกๆ บราห์มินได้รับความรู้ของปรัชญาแห่งกรรมที่ลึกล้ำใด

คำตอบ: หลังจากที่เป็นของพ่อแล้ว ถ้าลูกแสดงการกระทำที่เป็นบาปผ่านประสาทสัมผัส ลูกจะถูกลงโทษเป็นร้อยเท่าสำหรับการทำบาปแต่ละอันที่ลูกได้ทำ ลูกๆ บราห์มินมีความรู้นี้ เหตุนี้เองลูกจึงไม่อาจแสดงการกระทำที่เป็นบาปได้ เป้าหมายของลูกๆ บราห์มิน คือ การกลับมาเติมเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะขจัดข้อบกพร่องของตนเอง

เพลง: ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา...

โอมซานติ ชื่อของพ่อที่ไร้ขีดจำกัด คือ เจ้าผู้ไร้เดียงสา แน่่อนว่าท่านคือ ผู้เดียวกันที่ทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพ มนุษย์ทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนปีศาจ พวกเขาไม่อาจเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพได้ มีการร้องเพลงให้กับผู้เดียวว่า ไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่ท่านจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เหล่าเทพอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ในขณะนั้นคือ ดินแดนของความตาย แน่่อนว่าพ่อจะมาสู่ดินแดนของความตาย เพื่อบอกลูกๆ ถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ เพื่อให้ลูกเป็นอมตะ เวลานี้ ไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่ท่านจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ คำพูดนี้หมายถึงใคร แน่่อนว่าท่านนำศุภรมาเลี้ยงดู ดังนั้นกล่าวได้ว่า ท่านได้นำมนุษย์ที่เป็นของสกุลศุภรเข้ามาสู่สกุลบราห์มิน ลูกๆ ทุกคนพูดว่า เราคือ บราห์มากุมารและกุมารี ลูกๆ ของบราห์มา ประชาบิดา (พ่อของมวลมนุษย์) มีชีวิตอยู่ ดังนั้นแน่อนว่าท่านจะนำลูกๆ มาเลี้ยงดู พวกเขาทั้งหมดเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก แม้กระนั้นทั้งแม่และพ่อมีความจำเป็นอย่างแน่อน ยังมีกรกล่าวไว้ด้วยว่าเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของมามา ลูกเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบาม่า ไม่มีการพูดถึงสิ่งสร้างที่เกิดจากครรภ์ บราห์มินยุคหลักเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากครรภ์ ในขณะที่ลูกๆ บราห์มินเกิดจากปาก บราห์มินเหล่านั้นผูกปวงพันระให้ผู้หญิงเข้าไว้ด้วยกันกับอีกผู้หญิง เพื่อให้พวกเขาได้มีทายาท ในขณะที่ลูกๆ บราห์มินทำให้พวกเขาผูกปวงพันระกับพระเจ้า เพื่อให้พวกเขาได้มีทายาท นั่นเป็นเรื่องที่แตกต่างกันมาก! พวกเขา คือ ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นกลายเป็นชวานร ในขณะที่ลูกคือ ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นกลายเป็นชาวสวรรค์ ด้วยน้ำทิพย์แห่งความรู้ ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ เราได้กลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ดังนั้นเราจึงได้รับความช่วยเหลือด้วยเช่นกัน มีลูกจริงและลูกเลี้ยง ลูกเลี้ยงไม่ได้รับความช่วยเหลือมากเท่ากับลูกจริง ลูกจริงเท่านั้นที่ได้รับความรักของพ่อ หากใครไม่มีลูกจริง เขาก็จะรักหลานๆ ของตนเองหรือนำเด็กมาเลี้ยงดู เวลานี้ลูกๆ รู้จักรณะต่างๆ แม้ว่าพวกเขาได้แสดงสัญลักษณ์ที่หลากหลายแต่ก็ไม่มีใครแสดงให้เห็นถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของเขาหรือ อะไรเกิดขึ้นจากสิ่งนั้น เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกว่า วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ ลูกได้ใช้หลายชาติเกิดในศาสนาเทพและในศาสนาหกรบ ที่นี้ไม่มีเรื่องของการพูดปด ลูกได้อธิบาย และพิสูจน์ 84 ชาติเกิด แน่อนว่าทุกคนต้องกลับมาสาโทประธาน จากนั้นก็ไปสู่สภาพสาโท ราโจและทาโม ในเวลานี้เหล่าเทพผู้ที่เคยสาโทประธานได้อยู่อย่างทาโมประธาน เวลานี้ต้นไม้อัลภมุนย์ได้มาถึงสภาพที่เสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง นั่นคือ มันได้กลายเป็นสุสาน นี่คือ เวลาของการสะสาง บัญชีกรรมเก่าของทุกคนต้องถูกสะสาง และมีการใช้ชาติเกิดใหม่ พวกเขาเก็บสมุดบัญชีทรัพย์สมบัติของตนเองไว้ แต่ที่นี้ลูกมีบัญชีของการกระทำ นี่คือ บัญชีของครึ่งวงจร บัญชีของบาปทั้งหมดที่ผู้คนเคยทำมานั้นได้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ว่าบัญชีนั้นจะได้รับการสะสางเมื่อมีประสบการณ์การถูกลงโทษครั้งเดียว ไม่เลย ดวงวิญญาณได้กลายเป็นบาปได้อย่างไร การะของกรรมได้เพิ่มพูนขึ้นในแต่ละวันที่ผ่านมา และดวงวิญญาณได้อยู่อย่างทาโมประธานอย่างสิ้นเชิง บางคนพูดว่า เมื่อชั้นยาสซีได้สละละทิ้ง

เหตุใดพวกเขาจึงหาไม่พบฐานเล่า   อย่างไรก็ตาม   พ่อพูดว่า   การสละละทิ้งของพวกเขานั้นเราโจประธาน
เวลานี้ลูกได้รับศรัทธา   คำสั่งเหล่านั้นเป็นของมนุษย์   ผู้คนพูดว่าพวกเขาได้มาซึ่งการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์
แต่อย่างไรเล่า?   แน่อนว่านักแสดงทั้งหมดต้องมาปรากฏตัวที่นี่   ไม่มีใครกลับบ้านได้   พวกเขาได้เขียนสิ่งต่างๆ
มากมายเช่นนั้นไว้ในกิตะ   เรื่องแรกคือ   การอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน   เวลานี้ลูกๆจดจำระลึกถึงพ่ออยู่ภายใน   มีพ่อ
ผู้สร้าง   และยังมีสิ่งสร้างของท่านด้วยเช่นกัน   ไม่ได้มีเพียงพ่อเท่านั้น   แม้แต่สิ่งสร้างของท่านก็ยังต้องได้รับการจดจำ
ลูกกำลังทำธุรกิจของตนเอง   และพร้อมกันนั้นยังรู้จักโลกที่ไร้ตัวตน   อาณาเขตละเอียดอ่อน   ประวัติชีวิตของชีพบบา
และลูกยังรู้จักบราห์มา   วิษณุ   และชางก้าอีกด้วย   ลูกรู้จักจากกัณฑ์อัมบา   และจากกัณฑ์ปิตาของยุคบรรจบพบกันด้วย   จากกัณฑ์อัมบา
สร้อยดีได้รับการจดจำ   มีรูปภาพของเธอจำนวนมากมาย   ในความเป็นจริงแล้ว   คนหลักคือ   จากกัณฑ์อัมบา   สร้อยดี
บราห์มาผู้ไม่มีตัวตน   แล้วได้กลายเป็นเทวดานางฟ้า   หลังจากนั้น
บราห์มาที่เป็นเทวดานางฟ้าก็จะกลายเป็นจักรพรรดิศรinarายณ์ที่มีตัวตน   แล้ว   84   ชาติเกิดก็เริ่มต้นขึ้น
เวลานี้ลูกเฝ้าแต่ทำธุรกิจของตนเอง
ดังนั้นลูกต้องไม่แสดงการกระทำที่เป็นบาปผ่านอวัยวะทางกายที่จะทำให้สิ่งนั้นกลายเป็นบาป
ไม่เช่นนั้นลูกจะไม่อาจเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม   มีการจดจำกันว่า   ฉันไร้คุณธรรม   ฉันไม่มีคุณธรรมเลย
เวลานี้นี้เป็นดินแดนของความห่อหุ้ม   พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือ   ผู้ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ
เวลานี้มนุษย์ได้กลายเป็นลูกกำพร้า   ลูกๆ   เวลานี้ไม่ควรจะมีข้อบกพร่องใด   ข้อบกพร่องแรกคือ   สำนึกที่เป็นร่าง
สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ   กิเลสอื่นๆ
ทั้งหมดเกิดขึ้นมาจากสำนึกที่เป็นร่าง   ความหลงทะนงคือ   ศัตรูอันดับหนึ่ง   พ่อบอกลูกโดยตรงว่า   ลูกๆ   ที่รัก
จงทิ้งความหลงทะนงทางร่างกาย   พ่อไม่มีร่างกาย   พ่อมาและบอกลูกผ่านอวัยวะนี้
ลูกรับฟังและเข้าใจผ่านอวัยวะของตนเอง   พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังให้คำสั่งแก่ลูกในเวลานี้ว่า
จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกปลดปล่อย   อย่าได้แสดงการกระทำที่เป็นบาปที่จะประณามชื่อเสียง
และยังทำลายสถานภาพของลูกด้วยเช่นกัน   พ่อพูดว่า   ลูกๆ   ไม่อาจมีใครอื่นสอนราชาโยคะ
และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกรได้   เวลานี้พ่อกำลังอธิบายสัจจะแก่ลูก   ลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นเพื่อนกับสัจจะ
เพื่อที่จะรับฟังสัจจะ   และกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ   ชื่อของท่านคือ   สัจจะ   ท่านคือ
มหาสมุทรแห่งความรู้ที่แท้จริง   พ่อพูดว่า   พ่อคือ   มหาสมุทรแห่งความรู้   ลูกๆ
แม่น้ำแห่งความรู้ปรากฏออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้   แม่น้ำเหล่านั้นออกมาจากมหาสมุทรที่เป็นน้ำ
และนั่นจะเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไรเล่า   ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือ   พระเจ้าผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้น
คงคาไม่ได้ไปทั่วทั้งโลก   นี่คือ   งานของพ่อที่ไร้ขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้น   ลูกเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน   ลูกๆบราห์มินคือ
จุก   แต่ลูกจะไม่ถูกเรียกว่าสาโทประธานในเวลานี้   เพราะลูกทุกคนคือผู้ทำความเพียรพยายาม   ลูกทำงานรับใช้   ลูกคือ   ลูกๆ
ของพระเจ้า   และเป็นเพราะลูกคือผู้ที่ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์จึงมีความเคารพต่อบราห์มินอย่างมากมาย
ไม่ใช่ว่าลักษมีและนารายณ์ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์   พ่อทำให้บาร์ตเป็นเช่นนั้นผ่านลูกๆ   บราห์มินไม่ใช่ผ่านเหล่าเทพ
พ่อต้องเข้ามาในโลกเก่าเพื่อสร้างโลกใหม่   พ่อที่ไร้ขีดจำกัดได้สร้างอาคารใหม่ของสวรรค์
แน่อนว่าสิ่งที่ใหม่ต้องกลายเป็นสิ่งเก่า   เมื่อพ่อทางร่างสร้างบ้านใหม่   แน่อนว่าบ้านหลังนั้นจะกลายเป็นบ้านเก่า
ไม่ใช่ว่าพ่อทำให้บ้านนั้นเก่า   จากที่สาโทประธาน   ทุกสิ่งก็จะหาไม่พบฐานอย่างแน่อน
ในทำนองเดียวกันทั้งโลกจะกลายเป็นโลกเก่าจากที่เคยเป็นโลกใหม่   เวลานี้จงทั้งศาสนาทางร่างทั้งหลาย
และพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ   พ่อกำลังบอกลูกๆทุกคนว่า   เวลานี้การเล่นของลูกกำลังจะถึงจุดจบ
เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน   ลูกไม่ลืมใช้ไหม   ว่าพ่อได้มาเพื่อสอนราชาโยคะที่ตายตายแก่ลูกๆ   เราได้พบกันเมื่อ 5,000
ปีที่แล้วด้วย   พ่อได้สอนราชาโยคะแก่ลูก   ลูกจำสิ่งนั้นได้ไหม   ลูกไม่ลืมใช้ไหม
พ่อมาและให้อำนาจปกครองแก่ลูกในทุกวงจร   พ่อเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยให้เป็นเพชร   ลูกๆ   พูดว่า   บาบ
ลูกไม่อาจถูกปลดปล่อยออกจากวงจรนี้ได้หรือ   พ่อพูดว่า   ไม่เลย!   วงจรโลกนี้เป็นนิรันดร์   หากลูกเป็นอิสระจากวงจรแล้ว
โลกก็จะจบสิ้นไป   แน่อนว่าวงจรนี้ต้องหมุนไปเรื่อยๆ   พ่อได้มาอีกครั้ง   พ่อเฝ้าแต่มาในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจร
พวกเขาได้เขียนว่าพ่อมาในทุกยุค   พวกเขาพูดว่า   โอ   ผู้ชำระให้บริสุทธิ์   ได้โปรดมาและชำระพวกเราด้วยเถิด!
จงพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุขด้วยเถิด!   ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้   ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์   อังชะ   พ่อมีสองโลก
ลูกต้องการไปที่ใด   พ่อพูดว่า   มีความสุขมากมายในดินแดนแห่งความสุข   ถึงแม้ว่าลูกไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น
แน่อนว่าลูกต้องมาเพื่อเล่นบทบาทของตนเอง   อย่างไรก็ตาม   ลูกจะตกลงมาเมื่อสวรรค์ถึงจุดจบ
แล้วลูกจะไม่เข้าไปสู่สวรรค์หรือ   ลูกไม่ยอมไปสวรรค์หรือ   ลูกต้องการที่จะเข้ามาสู่อาณาจักรของมายา

เข้ามาสู่รณนี้เท่านั้นหรือ   ในเวลานั้นเช่นกัน   ก่อนอื่นทุกคนจะสาโท   ราโจ   ต่อมาจึงทาโม
 ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ที่ลงมาจะไม่ประสบการณของความทุกข์ในตอนแรก   พวกเขาจะไม่ทำบาปพันที่ที่ลงมา
 เพราะดวงวิญญาณจะต้องเข้าไปสู่สภาพสาโท   ราโจและทาโม   ลูกต้องเข้าใจจริงนี้เช่นกัน
 ลูกไม่อาจไปสู่สภาพสุดท้ายของตนเองในเวลานี้ได้ ในโรงเรียนเช่นกัน การสอบครั้งสุดท้าย (สอบไล่) เกิดขึ้นทุก 12
 เดือน สภาพของลูกจะมั่นคงในเวลาสุดท้าย จะมีการขยายตัวอย่างมากมาย ศูนย์ต่างๆ จำนวนมากจะเปิดขึ้น
 ผู้คนมากมายร้องขอศูนย์   อย่างไรก็ตามไม่มีครูที่มีความพร้อมมากนัก   ช่วงเวลาขึ้นหนึ่งคือ   อมฤตเวลา
 หากใครมาในตอนเช้าไม่ได้ และไม่มีทางเลือกอื่นใด เขาก็มาในตอนเย็นได้ ในโรงเรียนก็ยังมีสองรอบเช่นกัน โอเค ลูกๆ
 ลูกเข้าใจใช่ไหม   พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆทุกศูนย์   จงเขียนบันทึกความก้าวหน้าของตนเองทุกคืน
 บันทึกความก้าวหน้าของฉันเสียหายไปบ้างไหมวันนี้   ฉันทำความผิดใดไหมวันนี้   จากนั้นจึงขอการอภัยจากพ่อว่า
 ชีบบาบา   ให้อภัยลูกด้วยเถิด   พ่อฉันแสนหวานอย่างยิ่ง   พระเจ้าพูดว่า
 พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเทวาและเทวียิ่งใหญ่แห่งสวรรค์   ดังนั้นให้เชื่อฟังคำสั่งของพ่อ   คำสั่งอันดับหนึ่งคือ
 จงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ!   อย่าได้ยุ่งเกี่ยวกับกิเลส!   กิเลสคือ   ศัตรูที่ยิ่งใหญ่   หากลูกไม่ชนะกิเลสแล้ว
 สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย   แล้วลูกจะกลายเป็นผู้ที่ประณามชื่อเสียงวงศ์สกุล   มายาทรงพลังมาก
 มีการรบราฆ่าฟันไปทั่ว   ลูกต้องแสดงความกล้าหาญในเรื่องนี้   เวลาที่เราเป็นของบาบา
 ดังนั้นมายาจะสร้างอุปสรรคได้อย่างไร   ใช่   เธอจะสร้างพายุ   แต่ลูกต้องไม่กระทำการผ่านอวัยวะทางร่าง
 ลูกได้รับสถานภาพที่สูงมาก   เพียงคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้   หากลูกบอกผู้อื่นว่า   ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน
 เพื่อเปลี่ยนจากนายธรรมดามาเป็นนารายณ์   พวกเขาจะหัวเราะเยาะลูก   ที่นี้ลูกต้องเข้าใจความรู้
 ที่นี้ลูกต้องทำให้สิ่งนั้นมั่นคงว่า   ลูกคือ   ดวงวิญญาณ   เพราะสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสาโทประธานและไปหาพ่อได้
 จากนั้นพ่อจะส่งลูกไปสู่สวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ   ที่สุดแสนหวาน   ผู้เป็นที่รักยิ่ง   ที่จากหายไปนาน
 เวลานี้ได้พบพานอีกครั้งผู้ที่ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
 พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงใส่ใจที่จะไม่ทำให้ทะเบียนประวัติของตนเองเสียหาย เชื่อฟังคำสั่งของพ่อ แล้วกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
 อยาได้ทำความผิดใดๆ ผ่านอวัยวะสัมผัสทางกาย

2.   เพื่อที่จะเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม
 อยาได้แสดงการกระทำที่เป็นบาปผ่านอวัยวะสัมผัสทางกายที่จะทำให้ลูกสะสมบาปลูกต้องสะสมบุญชดเชยกรรมเก่าทั้งหมดขอ
 ลูก

พร: ขอให้ลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอยู่เสมอ   และด้วยวิธีการที่ว่า   “ไม่มีสิ่งใดใหม่”
 ให้มีประสบการณ์กับสภาพของความสุขสันต์ในทุกสถานการณ์
 การเป็นบราห์มินหมายถึงการเป็นผู้ที่อยู่ในสภาพของความสุขสันต์อยู่เสมอ
 ปลอຍให้เพลงเล่นอย่างเป็นธรรมชาติในหัวใจของลูกอยู่เสมอว่า   “ว้าว บาบา ว้าว โชคของฉัน”
 อยามีเครื่องหมายตกใจ (ประหลาดใจ) ในสถานการณ์ที่ปั่นป่วนใดๆในโลก   เพียงแต่ใส่ฟูลสต็อพ
 ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้น   สำหรับลูกแล้วไม่มีสิ่งใดใหม่   ไม่มีสถานการณ์ใดใหม่
 ให้สภาพภายในของลูกมั่นคงอย่างมากจนกระทั่งจิตใจไม่มีความสับสนกับคำว่า   “อะไร”   และ
 “ทำไม” แล้วลูกก็จะถูกกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่มั่นคง ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน

คติพจน์:   คติพจน์:   ให้มีความปรารถนาดี   และความรู้สึกที่บริสุทธิ์อยู่ในทัศนคติของลูก
 แล้วกระแสน้ำบริสุทธิ์จะกระจายออกไปอยู่เรื่อยๆ

*** โอม ชานติ ***